

Moeder vergist zich

Toneelspel in 3 korte bedrijven

door

A. BRINKS-KNIJPSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOEDER VERGIST ZICH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **A. BRINKS-KNIJPSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mevrouw de Kok - Moeder, 50 jaar

Anneke - Dochter, 23 jaar

Petra - Dochter, 20 jaar

Clara - Vriendin van Petra, 20 jaar

Dientje - Hulp in de huishouding, 40 jaar

Buurvrouw - 50 jaar

Bas - Vriend van An, 24 jaar

Agent - 40 jaar

DECOR:

Gezellige huiskamer. Mooie kandelaar aanwezig + spiegel + een foto van een man. Boekenplank aanwezig of kastje.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek op gaat, zitten moeder en buurvrouw te praten.
Koffiekopjes staan op tafel.

Moeder: Ja buurvrouw, het valt niet mee. Nu ik de boerderij heb moeten verkopen mis ik veel.

Buurvrouw: Maar je hebt nu toch een mooi huis.

Moeder: Ja dat wel, maar wat je samen hebt opgebouwd, ga je niet zomaar vergeten

Buurvrouw: Hoe lang is het nu geleden dat buurman dat ongeluk kreeg?

Moeder: Morgen precies vijf jaar. Ik had gedacht dat ik het met de knechten wel aankon maar dat viel tegen. Och, en van de meisjes had ik ook weinig hulp. Die hebben hun eigen baan.

Buurvrouw: En Hans is in Amerika.

Moeder: Ja, die heeft daar een goede baan. Ik kan niet van hem verlangen om te komen.

Buurvrouw: Ik zie de meisjes ook nog niet met een boer trouwen.

Moeder: Och heden nee, Anneke al helemaal niet, die heeft soms zulke aparte ideeën.

Buurvrouw: Ze lijken ook helemaal niet op elkaar hè? Je zou niet zeggen dat het zusters zijn. Maar kom, we hebben weer even bijgepraat, dus ga ik er weer vandoor. Bedankt voor de koffie en je weet het hè, als er wat is, mijn Tinus staat altijd voor je klaar.

Moeder: Ja, dat weet ik. Tot ziens hoor. *(moeder ruimt de kopjes op. Kijkt dan naar de foto die op een kastje staat. Dan komt Dientje binnen)*

Dientje: De buiten boel is gedaan, zal ik nu het gazon gaan maaien? Ik denk dat de tuinman voorlopig nog niet weer komt.

Moeder: Och, dat is waar ook. Heb je nog eens gehoord hoe het gaat?

Dientje: Het schijnt dat hij zijn been op twee plaatsen gebroken heeft, maar bent u dan nog niet bij hem geweest?

Moeder: Nee, ik schaam me diep. Ik moet maar eens gauw bij hem gaan kijken.

Dientje: U moest er eens meer uit gaan. Ja, neem me niet kwalijk dat ik het zeg, maar sinds u hier woont zien ze u in het dorp haast niet meer.

Moeder: Ik weet het Dien, maar ik zie de verkoop van de boerderij nog steeds als een vernedering nu ik geen kans heb gezien ook het bedrijf voort te zetten.

Dientje: Nou, dat zal geen mens u kwalijk nemen hoor. *(vat alle moed bijeen)* Mag ik eens eerlijk tegen u zijn?

Moeder: *(verrast)* Ga je gang, van jou kan ik veel verdragen.

Dientje: *(gaat zitten)* Nou, toen uw man nog leefde, zagen ze u zelden

op het land. U was van huis uit geen boerin, u liep er bij als een freule, zo zagen ze u.

Moeder: *(verbaasd)* Ik weet niet wat ik hoor.

Dientje: Maar toen u er alleen voor kwam te staan, hebt u getoond wie u werkelijk was. De mensen hebben veel respect voor u gekregen, neem me niet kwalijk dat ik dit zeg.

Moeder: Natuurlijk neem ik het je niet kwalijk, je hebt geloof ik wel gelijk. Het is wel iets om over na te denken.

Dientje: *(staat op)* Nou ga ik vlug het gras maaien, anders komt het eten niet op tijd klaar. *(Dientje af. Moeder blijft in gedachten achter en pinkt een traantje weg. Dan komt Petra binnen)*

Petra: Dag mam.

Moeder: Dag kind, wat ben je vroeg.

Petra: De baas moest naar een beurs en het werk was eigenlijk klaar, dus kreeg ik vrijaf. Dat is het voordeel van een klein bedrijf.

Moeder: Ja, je hebt het wel getroffen met die baas.

Petra: Maar zag ik het goed, heb je gehuild? Er is toch niets gebeurd? *(gaat zitten)*

Moeder: Nee hoor kind, maar soms is het goed dat iemand je de ogen open doet gaan. Dientje heeft me dingen gezegd die ik zelf niet wilde zien, maar ze heeft wel gelijk.

Petra: Dientje is een wijze vrouw, mam. Fijn dat ze met u gepraat heeft.

Moeder: Ja, dat heeft me goed gedaan. *(even stilte)* Anneke is ook laat vanmiddag. Ze had al lang thuis kunnen zijn. Het is toch winkelsluiting vanmiddag?

Petra: Misschien is ze met de andere meisjes naar de "Koperen ketel" gegaan.

Moeder: Zou ze dat werkelijk doen? Dat is toch die kroeg waar allerlei praatjes over gaan?

Petra: Ik denk niet dat dat waar is, want An komt daar wel vaker.

Moeder: Dan zal ik toch eens met haar gaan praten. Gelukkig is dit maar een tijdelijk baantje, want ze is nog steeds van plan om weer te gaan studeren.

Petra: *(luchtig)* Wel ja, dan krijgt ze ook wel andere vriendinnen. *(staat op)* Ik ga nog even in de tuin zitten, lekker in het zonnetje.

Moeder: O, ik ben van plan om morgen even bij de tuinman langs te gaan. Dientje zei dat hij voorlopig nog niet weer komt.

Petra: Dat zal hij fijn vinden, *(lachend)* ja, dat u langs komt natuurlijk. Doet u hem de groeten? *(af via de keuken, dan komt An op)*

An: Hallo mam, daar ben ik weer. *(gooit de jas en tas op de bank. Ploft zelf ook neer)*

Moeder: Hè kind, kom toch niet altijd zo luidruchtig binnen. Je zus is zo

bedoord en jij lijkt wel een wervelwind.

An: Ja mam, we zijn nu eenmaal niet gelijk.

Moeder: Nu we het daar toch over hebben, wil ik eens even met je praten. Van Petra hoorde ik dat jij nogal eens in de kroeg komt. Hoe heette dat ook al weer. O, ja. "De Koperen ketel".

An: Zei Petra dat? O, wat een leugenaar. Ik ben er toevallig maar een keer geweest. En dat is beslist geen kroeg hoor.

Moeder: Nou, je weet het tegenwoordig maar nooit. Je hoort zulke gekke dingen.

An: "Die gekke dingen" zoals u die noemt, gebeuren daar heus niet hoor. Bovendien ben ik er altijd nog zelf bij om mijn verstand te gebruiken.

Moeder: Ja, ja, dat heb ik meer gehoord. (*zucht*) Ik heb altijd gedacht, dat ik mijn dochters goed heb opgevoed, maar de laatste tijd zijn jullie zo aan het veranderen, dat ik me wel eens zorgen maak.

An: (*slaat de arm om haar heen*) Och moedertje, dat is heus niet nodig hoor.

Moeder: (*glimlachend*) Als jij het zegt. (*staat op*) Ik ga nog even bij Dientje kijken. (*moeder af. An pakt iets uit de tas en bekijkt het rustig. Dan gaat de telefoon*)

An: Ja, met Anneke de Kok.... ja daar spreekt u mee.... Ben ik toegelaten?..... Fijn, dank u..... Dinsdag tien uur. Goed hoor, ik zal er zijn. Dag meneer. (*legt hoorn neer*) Joepie.... Ik ga naar Amsterdam. (*roept bij het raam*) Mam, Petra, kom eens gauw, ik heb groot nieuws. (*ze is erg opgewonden*) Moeder en Petra komen op.

Moeder: Wat is hier aan de hand. Je doet of je de honderd duizend gewonnen hebt.

An: (*blij*) Ik ben toegelaten tot de universiteit in Amsterdam.

Petra: Proficiat meid. Heerlijk voor je. (*geeft een kus*)

Moeder: (*geschrokken*) De universiteit in Amsterdam? Ik wist niet dat je je daar had ingeschreven.

An: Ach mam, dat weet je toch nog wel. We zaten midden in de verhuizing. Misschien is het toen niet tot u doorgedrongen.

Moeder: Ja, nu je het zegt. Het overvalt me wel een beetje. Toch ben ik blij voor je, kind. Wanneer moet je erheen?

An: Dinsdag moet ik er even heen, ik kan dan meteen een kamer zoeken.

Moeder: (*schrikt*) Een kamer zoeken? Kun je niet met de trein op en neer?

Petra: Och mam, daar gaat voor An veel te veel tijd in zitten.

Moeder: Ja, dat zal ook wel. Jullie moeten gelijk zaterdag maar in de stad gaan kijken om wat leuke kleren te kopen, want je kunt daar natuurlijk niet in een spijkerbroek lopen.

An: Dat zien we dan wel.

Petra: An heeft gelijk, mam. Om de kleding zou ik me maar geen zorgen maken.

An: Zeg Peet, ga je mee een kamer zoeken? Dan gaan we er gezellig een dagje Amsterdam van maken.

Moeder: Zou je dat wel doen, Petra? Ik vind het een beetje griezelig.

Petra: Kom mam, we zijn geen kleine kinderen meer.

Moeder: (*berustend*) Jullie hebben wel gelijk. Ik zal er aan moeten wennen dat ik al twee grote dochters heb.

Dientje: (*op*) Het gazon ligt erbij als een gladde dansvloer.

An: (*pakt haar beet*) Zullen we dan maar een walsje maken, want ik heb wat te vieren. (*ze draait Dientje rond*)

Dientje: Ho, ho, kalm aan een beetje. En wat mag er dan wel te vieren zijn?

Petra: An is toegelaten tot de universiteit in Amsterdam.

Dientje: O, meid, word je dan professor? (*allen lachen*)

Moeder: Nee zover is het nog lang niet hoor. Maar An wil graag dokter worden.

Dientje: Dan kom ik met mijn likdoorns bij jou, meid.

An: Bedankt voor je vertrouwen, Dien.

Dientje: Maar alle gekheid op een stokkie, ik vind het fijn voor je hoor. Nu ga ik vlug de piepers jassen, want er moet nog wel gegeten worden vanavond. (*Dientje af*)

Moeder: Die Dientje, ze maakt ook overal een grapje over.

An: Ja, die brengt wel leven in de brouwerij.

Petra: We hebben anders over jou ook niet te klagen.

An: Ik ga even het grote nieuws aan buurvrouw vertellen, die weet niet wat ze hoort. Doei. (*An af*)

Moeder: Hè, altijd dat gedoei. Ze zal straks haar taalgebruik wel aan moeten passen.

Petra: Och, het past nu eenmaal bij haar.

Moeder: Ik ben in ieder geval blij dat jij wat rustiger bent. Al moet ik zeggen, ze heeft een hartje van goud.

Petra: (*bits*) Wat wilt u daarmee zeggen?

Moeder: Och, natuurlijk niets. Jullie zijn me allebei even lief, maar jij bent nu eenmaal anders.

Petra: Of zag u liever dat ik ook in "De Koperen ketel" kwam om een stikkie te roken.

Moeder: (*schrikt*) Wat zeg je daar? An beweerde dat dat daar niet gebeurde.

Petra: (*voelt dat ze te veel gezegd heeft*) Nou ja, ik weet ook niet of het waar is, maar ze zeggen wel dat het daar te koop is.

Moeder: Dan moet ik toch nog eens met haar praten, want als ze straks in Amsterdam is.... *(loopt naar de deur, onderwijl zegt ze)* O, ik moet er niet aan denken. *(af)*

Clara: *(heeft folder van huizen bij zich)* De deur stond open en ik zag niemand dus, ben ik maar zo brutaal geweest.

Petra: Nou zeg, jij komt hier niet voor de eerste keer. Dus zou ik zeggen, pak een stoel.

Clara: *(gaat zitten)* Ik wilde je eigenlijk vragen, of je nog even met me mee gaat. Ik moet een pakje wegbrengen. Misschien kunnen we dan meteen even kijken of er nog kamers te huur zijn.

Petra: Stil een beetje, ik heb nog niets tegen mijn moeder gezegd.

Clara: Hoe lang denk je dat nog vol te houden. Vandaag of morgen praat An haar mond voorbij.

Petra: Nou, die kans is niet zo groot, want ze gaat weer studeren. Ze gaat naar Amsterdam.

Clara: Is ze toegelaten? Flink van haar om nu nog weer aan de studie te gaan. *(dromend)* Alhoewel, op kamers in Amsterdam, heerlijk lijkt me dat.

Petra: Ja, jij denkt alleen maar aan het uit gaan, An zal wel wat anders te doen hebben.

Clara: Doe maar niet of jij een heilig boontje bent. *(even stilte)* Zeg, waarom praat je niet met je moeder over de plannen om samen te gaan wonen?

Petra: Ik moet daar een geschikt moment voor uit kiezen. Nu An de deur uit gaat, zal het een grote schrik zijn als ik ook weg ga.

Clara: Nou ja, dat zijn mijn zorgen ook niet. *(staat op)* Maar ik zou er niet te lang mee wachten.

Petra: Ik zie nog wel.

Clara: O, ja, ik ben nog vergeten te vertellen, zo gauw wij iets gevonden hebben zorgt mijn vader voor een wasmachine en een tv.

Petra: Daar snap ik nu niets van, hè. Je vader is meer thuis dan dat hij werkt en toch krijg jij alles wat je hartje begeert.

Clara: Ja, gelukkig wel. Wij leven nu eenmaal anders dan jullie. *(geheimzinnig)* Als je moeder eens wist. *(Petra kijkt niet begrijpend)*

Moeder: *(hoort het laatste woord)* Wat mag moeder niet weten?

Clara: *(schrikt)* O, dag mevrouw. Och, wij hebben een geheimpje. We zouden het jammer vinden als dat uit lekte..

Moeder: Jullie hebben gelijk. Geheimpjes moeten geheim blijven.

Petra: Ik ga nog even met Clara mee, mam. Ze moet een pakje wegbrengen.

Moeder: Je komt toch wel voor het eten thuis, hè?

Petra: Ja hoor. Daag.

Clara: Dag mevrouw.

Moeder: Dag meisjes. (*Petra en Clara af, de folder blijft liggen. Moeder ziet de folders liggen*) Hoe komt dat hier, of zou Clara op kamers gaan. Petra zei laatst al zoiets.

An: (*op*) Wat zit je daar in je eentje te keuvelen, mam?

Moeder: Och, ik vond dit woonkrantje hier. Ik denk dat Clara het heeft laten liggen. Petra zei laatst dat Clara misschien op kamers zou gaan. Ik vind het ook geen geschikte vriendin voor haar.

An: Wat is daar op tegen, mam? Ze is toch altijd aardig.

Moeder: Och, het is ook eigenlijk niet Clara zelf, maar haar vader.... (*zwijgt opeens*) Ik leg het je nog wel eens uit.

An: Zeg mam, buurvrouw heeft een nichtje in Amsterdam wonen, die wil me wel helpen een kamer zoeken.

Moeder: Maar dat is prachtig. (*zucht*) We zullen je missen, kind.

An: Maar ik kom toch geregeld thuis, bovendien heb je Petra en onze Diena nog.

Dientje: (*intussen op*) O, begin je weer te plagen, je weet dat dat niet mijn troetelnaampje is.

An: Laten we dan eens kijken, wat kunnen we er nog meer van maken. Alberdien, dikke Dien, dunne Dien of ouwe Dien.

Dientje: (*lachend*) O, hou op asjeblieft.

An: Je zegt het maar hoe je het hebben wilt hoor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto